Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 57. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 26-го БЕРЕЗНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 26, 1982 No. 57. VOL. LXXXIX.

МИТРОПОЛИТ СТЕФАН СТАВ КАПЕЛЯНОМ ПЛАСТУ

Зліва: пл. сен. Тарас Дурбак, пл.сен. Микола Ставничий, Владика Стефан, пл.сен. Любомир Романків, пл.сен. Слава Рубель і пл. сен. Юрій Богачевський.

Філядельфія, Па. (С.Р.). — В суботу, 6-го березня ц.р., голова Головної Пластової Ради та члени Головної Пластової Булави відвідали Архиєпископа-Митрополита Стефана Сулика, щоб передати йому привітання від Українського Пласту в діяспорі та запросити Владику стати капеляном Українського Пласту в цілому світі.

У складі пластової делегації були: пл. сен. Тарас Дурбак, голова Головної Пластової Ради, пл. сен Любомир Романків, голова Головної Пластової Булави, пл.сен. Слава Рубель, пл. сен. Юрій Богачевський та пл. сен. Микола Ставничий, заступники голови ГПБ.

Пл. Сен. Л. Романків повідомив, що Головна Пластова Булава звернулася з проханням до Глави УКПЦ Блаженнішого Патріярха Йосифа погодитися на номінацію Владики Стефана на становище пластового капеляна пластунів українського католицького віровизнання в діяспорі. Блаженніший схвалив цю ідею.

Владика Стефан, колишній активний пластун, погодився на пропозицію бути капеляном Пласту в цілому світі і у зв'язку з цим висловив ряд думок про важливість існування та діяльности всіх українських молодечих організацій в громаді.

Пл. сен. Л. Романків поінформував Владику про сьогоднішній стан Пласту в поодиноких країнах, про успіхи та труднощі Пласту у вихованні сьогоднішньої молоді в поодиноких країнах; про пляни на майбутнє організації Пласт. Він також повідомив Владику, що ГПБулава рівночасно звертається до Владики Мстислава в тій самій справі. Як голова СКУМО, він розказав про праці підготовчої комісії до першої конференції представників усіх молодечих організацій, яка запланована на осінь 1982 року в рамках СКВУ.

Пл. сен. С. Рубель поінформувала про пляни відзначення 70-ліття Пласту пластовими зустрічами і з'їздами. Ювілейні святкування розпочато Ювілейною Зустріччю, яка відбулася в Австралії (від 24-го грудня до 3-го січня), друга Ювілейна Міжкрайова Пластова Зустріч запланована на „Вовчій Тропі" в ЗСА від 14-22-го серпня ц.р., плянується також відбути Зустріч в Аргентині, а закінчення ювілейних святкувань відбудеться в Німеччині літом 1983 року. Пл. сен. С. Рубель в імені Головної Пластової Булави запросила Владику Стефана участь у ювілейних святкуваннях Пласту на „Вовчій Тропі" та в інших країнах.

Владика Стефан подякував представникам Пласту за відвідини, інформації та за запрошення стати капеляном Пласту у світі. У своєму слові він підкреслив велике значення існування українських молодечих організацій, які спільно з Церквою намагаються зберегти українську молодь для української Церкви і народу. Владика при цьому вказав на причини, чому молоді загрожує небезпека відчуження від української Церкви і спільноти, з чого найважнішим є наступ світового атеїзму та загальний упадок моралі. Владика казав, що боротьба за збереження української молоді не може припинятися, бо „молодь — це наше майбутнє". Він при цьому зазначив, що остоєю

(Продовження на ст. 4)

ВАЛЄНСА ВІДКИДАЄ ПРОПОЗИЦІЮ ВИЇЗДУ ЗА КОРДОН

Варшава, Польща. — Лех Валєнса, голова Крайового комітету вільної профспілки „Солідарність", який все ще перебуває у варшавській „золотій клітці" чи у цілковитій ізоляції, до якої доступ мають тільки органи поліції і особи з урядовим дозволом, відкинув, як заявила західнім кореспондентам його дружина Данута, сугестію Військової ради національного спасіння, щоб він, разом з родиною покинув Польщу і виїхав за кордон.

„Урядові чинники запропонували нам, — розказувала Данута Валєнса кореспондентам, — виїзд за кордон до будь-якої країни, але ми цю пропозицію категорично відхилили". Пресове агентство Ассосіейтед Пресс повідомило, що Д. Валєнса не бажала особистої зустрічі з кореспондентами, але радо відповідала на телефонічні запити зі свого помешкання в Ґданську, місті у якому постала перша клітина вільної профспілки, яка розвинулася пізніше у сильний 10-мільйоновий профспілковий рух „Солідарности".

Речник міністерства внутрішніх справ заявив, що йому нічого не відомо про таку пропозицію уряду для Леха Валєнси, але він признався, що Військова рада загально пропонувала інтернованим таку можливість.

Говорячи про розвиток подій у Польщі пресові агентства інформують про виступ голови розв'язаної Військовою радою профспілки журналістів, який перший раз від проголошення воєнного стану зайняв гостре становище і натаврував поведінку уряду у відношенні до профспілкового руху і народу в загальному. Стефан Братковскі зустрінувся з представниками західньої преси у Варшаві і заявив, що принаймні 2,000 працівників пера втратять тепер роботу з причини своїх поглядів, які неспівмірні з поглядами офіційних речників, зокрема керівників комуністичної партії. Він також підкреслив, що військова хунта зробила кілька основних помилок, у висліді чого польське суспільство поділилось на декілька таборів. Братковскі рівночасно заповів, що „холодна війна" між народом і урядом триватиме дуже довго. „Ніхто не хоче громадянської війни", — заявив Братковскі, — але не можна змушувати представників інтелігенції покидати власну країну і погрожувати її репресіями."

Політичні спостерігачі кажуть, що виступ Братковского викликав поважні зрушення серед народу, головно серед інтелектуальної верстви і студентства, які почуваються ображеними такими пропозиціями уряду.

ІРАНСЬКІ ВІЙСЬКА РОЗПОЧАЛИ ОФЕНЗИВУ

Теґран, Іран. — Після довгої підготови іранські війська розпочали наступ у районі Сусанґирд-Дізфуль з метою зліквідувати іракський клин у глибину іранської території та приготовити позиції для повного звільнення іранської території з іракських військ.

Для виконання тих плянів іранське командування стягнуло резерви з різних інших теренів та з пограниччя з Пакістаном, де стояли більші з'єднання панцерних військ. Власне панцерна дивізія перекинена з того терену очолила наступ проти відділів Іраку. Іранське командування в Теграні видало тріюмфальний комунікат про великі початкові перемоги та осягнення всіх цілей, які були намічені наступаючим відділам. Іранське командування подало, що воно зліквідувало значну частину іракського фронту, захопило величезні трофеї та взяло понад 2,000 полоненими. Закордонні репортери, які слідкують за перебігом іраксько-іранської війни підтверджують факт захоплення великого числа полонених, але не в силі підтвердити ліквідації іракського клина та ліквідації іракського фронту на тому відтинку. Зокрема панують сумніви щодо тверджень іранського командування, що війська Іраку потерпіли понад 10,000 вбитими й важко пораненими, яких вони залишили на полі бою. Так само непотверджені іранські інформації, що війська Ірану розбили й знищили комплетно дві іракські дивізії. Сумніви тим більше обґрунтовані, що на деяких відтинках тієї частини фронту іракські відділи зуміли перейти до протинаступу.

Пожвавлення бойових акцій на ірансько-іракському фронті виявило чималі переваги іранців, які мають значно кращий вишкіл, бойову дисципліну й вміння координації акцій різного роду зброї. Але летунство Ірану й далі ще не бере активнішої участи в боях, хоч останніми місяцями Іран отримував велику кількість запасових частин до його летунської фльоти. Брак летунства не дає змоги іранському командуванню повністю використати його наземні успіхи. Зате Ірак розпоряджає чималим числом бойових літаків і це дає іракському командуванню перевагу в повітрі і можливості інтервеніювати летунством у наземні бої.

ВІЙСЬКО ВЧИНИЛО ДЕРЖАВНИЙ ПЕРЕВОРОТ В ҐВАТЕМАЛІ

Ґватемаля. — Два тижні після виборів президента в цій республіці, в яких переміг урядовий кандидат генерал Анджель Анібаль Ґевара, військова хунта, очолена спенсіонованим генералом Ефраїном Ріосом Монтом, вчинила державний переворот. Військовий відділ хунти оточив палату урядуючого тепер президента генерала Ромео Люкаса Ґарсії, змусив його зрезигнувати, після чого його відставлено на летовище.

Представники хунти видали різні звернення до населення, в яких вони побіжно накреслили причини державного перевороту та напрямні своєї майбутньої політики. Одною з головних причин перевороту подали вони останні вибори президента, які на їхню думку були маніпульовані привладною групою. Хунта обіцяла в майбутньому перевести вибори президента, але заповіла, що покищо буде керувати країною за допомогою декретів видаваних урядом. Генерал Монт буде мати крім посту прем'єра ще й теку міністра оборони. Міністром внутрішніх справ буде генерал Горацio Мальдональдо Шад, а полковник Фандіско Ґордільо буде міністром комунікації. Призначення інших міністрів будуть подані пізніше. Дотепер невідомо, в якому напрямі хунта вестиме свою політику, бо ще не поданий до публічного відома її остаточний склад.

Вибори президента, які хунта унеуважнила, були бойкотовані лівими колами й тому деякі пресові органи висловили думку, що хунта поведе свою політику на ліво від теперішнього уряду й новообраного президента та буде опиратися на партії християнських демократів, кандидат яких перепав у виборах. Одначе перше звернення хунти й нового, ще не зовсім скомплектованого уряду відчитав по радіо Леонель Віснієґа Отеро, відомий лідер скрайньо-правого угрупування, Національного визвольного руху, який кандидував у виборах на віцепрезидента, але перепав. Віснієґа у своєму зверненні подав, що головною причиною державного перевороту була корупція, яка запаношилася за теперішнього режиму, а новообраний президент Ґевара продовжував би ту саму політику. Він також підкреслив у пізнішому інтерв'ю, що переворот виконали тільки військовики та що в ньому взяли участь всі роди зброї.

Уряд ЗСА зайняв вичікуюче становище, але в ньому переважає думка, що хунта буде вести відносно поміркованy політику.

ДЕНЬ СФУЖО У ВАШІНҐТОНІ

Вашінґтон, Д.К. — Світова Федерація Українських Жіночих Організацій влаштовує при співучасті укаїнських жіночих організацій День СФУЖО. Імпреза відбудеться в неділю, 28-го березня ц.р., о год. 7-ій вечора у приміщенні собору Пречистої Родини. Участь у програмі візьмуть: Лідія Бурачинська, Олена Процюк і Наталія Пазуняк.

УКРАЇНЦІ—СОЮЗОВЦІ ЗУСТРІЛИСЯ З ВІЦЕПРЕЗИДЕНТОМ БУШЕМ

Віцепрезидент Джордж Буш (зліва) дякує головному радному УНС Тарасові Шмагалі за запрошення від д-ра І.О.Флиса, головного предсідника УНС, взяти участь в 30-ій Конвенції УНС у Рочестері в кінці травня. З правого боку стоїть колишній головний радний УНС Євген Іванців.

Вашінґтон. — Головний радний Українського Народного Союзу Тарас Шмагала та колишній радний УНС Євген Іванців зустрілися тут у бюрі в Капітолі, у середу 10-го березня, з віцепрезидентом Джорджом Бушем, щоб запросити його на 30-ту Конвенцію УНСоюзу і подякувати за його увагу до українців і української справи.

Це був день, коли президент Роналд Реґен підписав проклямацію про „День Афганістану", підкреслюючи боротьбу за волю афганців. Дж. Буш тоді теж згадав боротьбу українців з тим самим ворогом людства — червоною Москвою.

Під час короткої візити у віцепрезидента Буша обидва українці дякували йому за його увагу до народів, що борються за волю і незалежність проти тиранії, та з приємністю ствердили, що Джорд Буш добре пам'ятав про його власну участь у 28-ій Конвенції УНСоюзу, що відбулася у Філядельфії в 1974 році. Тоді Дж. Буш був головою Крайового Республіканського Комітету. Це і дало привід Т. Шмаґалі і Є. Іванцеву, в імені головного предсідника УНС д-ра Івана О. Флиса, пригадати ще раз віцепрезидентові бути гостем УНСоюзу під кінець травня, від 24-го до 29-го, на 30-ій Конвенції Українського Народного Союзу в Рочестері.

Віцепрезидент Буш подякував за запрошення і висловив надію, що він постарається й тим разом загостити на 30-ту Конвенцію УНСоюзу в Рочестері.

Українські лікарі — Українському Інститутові Америки

Ню Йорк, Н. Й. (Р.С.). — Двадцять українських лікарів вирішили відірвати кілька годин від своїх професійних зайнять, щоб фінансово і в оригінальний спосіб підтримати Український Інститут Америки — у формі данини свого кулінарного хисту, готуючи українські і міжнародні страви на „вечорі смакування-коштування вин", що відбудеться тут, у приміщеннях УІА (ріг П'ятої авеню і Схід 79-ої вулиці в Н.Й.) у суботу, 27-го березня, о годині 7-ій вечора. На цьому вечорі замість білих лікарських халатів-плащів ці двадцять „шефів"носитимуть куховарські фартухи і високі пекарські ковпаки.

Це будуть такі лікарі: Роман Алиськевич, Адріян Баранецький, Богдан Ворох, Любомир Ворох, Степан Ворох, Мирон Гармагій, Євген Грабарчук, Юрій Демидович, Адріян Качала, Роман Керницький, Юрій Кігічак, Роман Кисілевський, Ждан Кордуба, Любомир Кузьмак, Юрій Стеценко, Остап Тершаковець, Роман Трохимчук, Юрій Трухлий, Богдан Худьо і Тарас Шеґедин.

Крім „незвичайної вартости кулінарних архитворів", присутні гості матимуть змогу насолоджуватися тридцятьма сортами міжнародних вин; тому Українське Лікарське Товариство Північної Америки, зокрема Метрополітальний Відділ його, що влаштовує цей вечір, просить заохочених і зацікавлених цією нагодою прибути до УІА у згаданий час.

Померла С.Абрагамовська-Кібюк

Джерзі Сити, Н.Дж. — У середу, 24-го березня 1982 року, відійшла у вічність Стефанія Абрагамовська-Кібюк, піонерка українського жіночого руху в Америці, співосновниця Союзу Українок Америки в 1925 році, довголітня членкиня 1-го Відділу СУА в Ню Йорку, а опісля, коли переїхала на Флориду, тамошнього 17-го Відділу СУА, довголітня громадська діячка, жертвенна на цілі своєї організації і інші громадські потреби, почесна членка Союзу Українок Америки.

Похорон відбудеться в понеділок, 29-го березня, з похоронного заведення Петра Яреми.

Канцлер Шмідт знову програв у провінційних виборах

Бонн, Західня Німеччина. — Вибори до різних провінційних установ Західньої Німеччини в останньому часі приносять дуже неґативні вислідн для партії соціял-демократів, яка разом з партією Вільних демократів творить привладну коаліцію в Бонні. В перших виборах великої провінції до провінційного парляменту, а саме в Долішній Саксонії соціялісти зазнали поважної невдачі.

Християнські демократи виграли не лише в сільськогосподарських округах, але також у робітничих кварталах міст, де дотепер соціялісти завжди домінували. Так само партнери соціял-демократів у привладній коаліції Вільні демократи здобули додаткові голоси коштом своїх соціялістичних партнерів. Християнські демократи здобули найкращі висліди від 1947 року, коли там вперше були такі вибори після Другої світової війни. Вони здобули абсолютну більшість голосів, бо понад 50 відсотків, а перед тим мали тільки 48,7 відсотка. Вільні демократи, піднесли свій відсоток з 4,2 до 5,9 відсотка, а соціялісти впали з 42,2 відсотка до 36,5 відсотка.

Тепер на чергу приходять подібні вибори у провінціях Гамбурґу та в Гессії. Як що й ті вибори випадуть для соціял-демократів незадовільно, тоді витвориться складна ситуація у федеральному уряді в Бонні. Голова соціял-демократичної партії, колишній канцлер Західньої Німеччини Віллі Брандт заявив, що його партія „вийшла з виборів зовсім непереконливо", а лідер християнських демократів Гельмут Коль, підкреслив, що фактично програв канцлер Гельмут Шмідт. Ернст Альбрехт, теперішній прем'єр Долішньої Саксонії, заповів, що „справжні труднощі соціял-демократів щойно починаються".

У світі

КОНФЛІКТ МІЖ КИТАЙСЬКИМИ КАТОЛИКАМИ й Ватиканом поглибився після звернення Папи до всіх католиків світу своїми молитвами допомагати їм в їхніх терпіннях з рук комуністичного уряду. 200 католицьких священиків і мирянських лідерів зібралися у Шанхаї, осередку китайських католиків і запротестували, твердячи, що з боку китайського уряду вони не зазнають ніяких перепон, а тим більше переслідувань. Між Ватиканом і проводом Католицької Церкви в КНР існує глибокий спір ще з 1949 року, коли з ініціятиви комуністичного уряду постала Асоціяція католиків-патріотів, яка взяла керму Церкви в КНР і дотепер її виконує, не допускаючи до відновлення зв'язків і впливів з Ватиканом.

ПІСЛЯ УСТУПЛЕННЯ КОМАНДИРА ГРЕЦЬКОЇ воєнньої фльоти Одиссея Капетоса уряд номінував командиром усіх сил Греції адмірала Ніколяса Паппаса. Адмірал Капетос своїм уступленням із свого посту запротестував проти персональної політики уряду, який обсаджує керівні командні пости соціялістами, або симпатиками соціялізму без огляду на їхні компетенції. Після уступлення Капетоса уряд номінував на найвищий командний пост найнижчою ранґою і досвідом адмірала тільки за те, що він з 1973 року збунтувався проти тодішнього грецького уряду, який був у руках військовиків, а після поразки, мусів був втікати разом з своїм кораблем-нищівником до Італії й шукати там азилю.

ДЕКІЛЬКА ДНІВ ТОМУ СВІТОВЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ принесло з Франції фотографії, як французькі селяни пробивають цистерни з італійським вином, яке робить їм конкуренцію своїми нижчими цінами. Тепер телебачення принесло картини з паризьких вулиць, які заблькували французькі фармери своїми тракторами, автами, коровами, а навіть козами. Фармери протестують проти занизьких цін на їхні продукти, за які мешканці Парижа платять зависокі ціни. Фармери виставили таблиці з написами, які показували ті неймовірні великі різниці між цінами для них і для безконечної кількости посередників, які загортають львину частину зисків. Демонстрація фармерів не була позбавлена також політичних тонів. Фармери зовсім не скривалися зі своїм недовір'ям до соціялістичного уряду, а ще більше до його комуністичних партнерів. Французьке сільське господарство стоїть на дуже високому рівні, воно змодернізоване, а його головним елементом є спадкові родинні господарства середньої величини. Саме такі, як їх вважають найкращими сучасні наукові й суспільні досліди.

ГРЕЦЬКИЙ СОЦІЯЛІСТИЧНИЙ УРЯД АНДРЕАСА Папандреу склав заяву в справі пробних бурінь за нафтовою ропою у цих районах Еґейського моря, до яких Туреччина висуває претенсії. Прем'єр Папандреу відповів окремим листом, який передав грецький амбасадор в Туреччині. Турецький уряд висловив протест проти тих грецьких бурінь, які, на його думку, ламають договір між Грецією й Туреччиною, заключений в Берні 1967 року. Грецький уряд заявив у своєму листі, що він закінчить уже розпочаті роботи, але дальших таких починати не буде. Зі свого боку грецький уряд запротестував проти перелетів понад грецьку територію турецьких літаків, які останньо повторюються. Ці перелети викликують глибокі хвилювання серед грецького населення, яке вважає їх воєнною провокацією.

АМЕРИКАНСЬКОГО ГЕНЕРАЛА ДЖЕЙМСА Дозієра, що його були схопили італійські терористи з Червоних бриґад, затримавши в ув'язненні 42 дні, аж його звільнила італійська поліція, перенесено з його посту в Італії на інший пост в ЗСА. Саме тепер добігає до кінця його тура відбування служби за океаном, і він дістав пост заступника командира Форту Накс, Кентакі. Генерал попрощався зі своїми італійськими й іншими товаришами зі збройних сил НАТО у Вероні і відлетів до командування в Брюсселі.

В Америці

ПОНАД 10,000 ОСІБ ДЕМОНСТРУВАЛИ під нюйоркським готелем Ґілтон не тільки проти надання президентові Роналдові Реґенові нагороди за його гуманізм, але також проти вмішування Америки до справ Ель Сальвадору й інших латиноамериканських держав. Демонстранти скандували антиреґінівські гасла і засуджували зовнішню і внутрішню політику теперішньої Адміністрації. Понад 600 міських поліціянтів та службовців секретної служби, яка охороняла Президента, намагалися вдержати лад і порядок серед демонстрантів і не допустити їх заблизько до готелю. Шоста авеню між 50-ою вулицею і Центральним парком була закрита для автомобільного руху. В готелі відбулась церемонія з участю багатьох видатних політичних і суспільних діячів, між ними колишнього державного секретаря Генрі Кіссінджера, який вручив Президентові золоту медалю Чарлза Еванса Гюса від Крайової конференції християн і жидів за його гуманізм і відважне ведення політичних справ. Кореспонденти звернули увагу, що вівтіркова демонстрація була одною з більших і добре зорганізованих виступів в останньому часі.

СТЕЙТОВИЙ СУД У ЛАС ВЕҐАС, НЕВАДА, засудив на досмертну в'язницю Пилипа Бруса Клайна, обслугувача вінди за те, що йому доказано зумисне підпалення готелю, у якому він працював. У великому пожарі 10-го лютого 1981 року загинуло вісім осіб, а понад 400 осіб були поранені. Загальні шкоди від пожежі виносять 14 мільйонів долярів. Адвокат засудженого заявив, що внесе в імені свого клієнта відклик до федерального апеляційного суду.

ПЕРШИЙ РАЗ В ІСТОРІЇ ГЮСТОНУ, ТЕКСАС шефом поліції став негритянин, 44 річний Лі П. Бравн, який очолював спеціяльну дослідчу комісію в Атланті, Джорджія, в справі перевірки вбивств 28-ох юнаків в цьому місті. Бравнові приписують також слідство, яке довело до арешту і засуду Вейна Вілліямса. Як відомо, Вілліямсові прокуратура доказала вбивство двох негритян, але слідство триває, бо рокуратура підозріває його також в інших вбивствах. Міська рада Гюстону, голосуванням 11 проти 3, затвердила Бравна на пості шефа поліції, яка нараховує 3,100 осіб, не зважаючи, що аж 2,500 поліціянтів висловились проти затвердження Бравна.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ГОСТРУ ОПОЗИЦІЮ БІЛОГО Дому і самого президента Роналда Реґена, відомий проповідник Біллі Ґрегам заявив, що він поїде в травні ц.р. до Совєтського Союзу, щоб там взяти участь у міжнародній конференції прихильників миру і противників нуклеарної війни, а також виступить з проповідями в московських церквах. Ґрегам заявив, що він прийняв запрошення московського патріярха Пімена, щоб виступити у катедральному храмі, а також він плянує зустрінутись з баптистами. Адміністрація президента Р. Реґена, як відомо, дораджувала Ґрегамові зрезиґнувати з цієї поїздки, побоюючись, що совєтські чинники використають його перебування для пропаґандивних цілей.

СЕНАТОРИ РОБЕРТ ДОЛ, РЕСПУБЛІКАНЕЦЬ з Кензас, і Роджер Джепсен, республіканець з Айови, які репрезентують найбільш розвинені сільськогосподарські стейти, заявили, що Совєтський Союз виявив бажання збільшити закупи пшениці й іншого зерна в З'єднаних Стейтах Америки, щоб таким чином поправити торговельні відносини між ЗСА і СССР, які в останньому часі, зокрема після совєтської інвазії на Афганістан, дуже послабли. Покищо невідомо, як поставиться до цих збільшених закупів Адміністрація президента Роналда Реґена, але заява Президента про те, що він не думає накладати ембарґо на вивіз зерна до комуністичних країн, говорить сама за себе, — кажуть економічні спостерігачі. Обидва сенатори заявили, що СССР є готовий купувати кожного року 23 й більше мільйонів тонн зерна в Америці. Від жовтня минулого року до сьогодні СССР закупив 13,5 мільйона тонн пшениці.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00, UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

ГОЛОС МІЛІТАРИСТІВ СССР

Як відомо, недавно в Советському Союзі появилася 71-сторінкова брошура, автором якої є шеф генерального штабу збройних сил СССР маршал Ніколай Огарков. Голосний заголовок брошури — „Завжди готові боронити батьківщину", вказує на те, що її автор уже на самому початку бажав осягнути дві цілі: розпалити сантимент советських громадян до розбудови армії СССР, потрібної мовляв для загроженої капіталістичним світом батьківщини, і погрозити Заходові, зокрема З'єднаним Стейтам Америки і країнам Північно-Атлантійського Союзу (НАТО), що у випадку війни Советський Союз знищить їх своєю потужною атомовою зброєю.

Численні політичні спостерігачі і дипломати в Москві, прочитавши брошуру маршала Советського Союзу, цілком не здивувалися її загальним підходом, бо мілітаризація життя в комуно-московській імперії видна на кожному кроці, але звернули увагу на це, що погляди Огаркова діяметрально різняться від офіційної советської політичної лінії і пропагандивних виступів ґенсека Леоніда Брежнєва, що йде нібито по лінії „миру", „мирного співіснування", „розрядки" тощо. Чи брошура маршала Огаркова означає зміну політики Кремля, чи це тільки ще одне потвердження московської дволичности у відношенні до західнього світу? Атаки Советського Союзу на ЗСА і їхніх альянтів, намагання вбити клин незгоди між Вашінгтоном і Бонном, неоправданий закид, що велика частина американських дипломатів в комуністичних державах займається шпигунством, неперебірливі напади „Правди" на президента Роналда Реґена, державного секретаря Александра Гейга, секретаря Департаменту оборони Каспара Вайнберґера і Пентаґон радше вказують на старі советські методи у політиці, хоч, як завважують деякі аналітики, Брежнєв поступово втрачає не тільки фізичні сили, але й силу керівництва імперією, і тому не треба виключати збільшення впливів на політику мілітаристів Советського Союзу, які завжди рвалися до влади, маючи на увазі, що мілітарна сила мусить спиратися на два компоненти: техніку, тобто зброю різного виду, і моральну міць, тобто пов'язаність з народними масами. Звідси і випливало їхнє стремління бути завжди в центрі уваги імперської стратегії.

Не треба, отже, дивуватися, що маршал Огарков домагається, щоб народ, воєнну машину СССР і економію поставити у стан кожночасної готовости до тотальної війни. Перераховуючи американські військові винаходи в ділянці зброї, Огарков хоче підкреслити, що якраз З'єднані Стейти Америки знаходяться на шляху перегонів в озброєнні, і на тій підставі він робить висновок, що Советський Союз не може дозволити собі „пасти задніх".

Дуже здивувало західніх спостерігачів твердження Огаркова, що советська молодь підтримує ідеї пацифізму, неохоче вступає в ряди армії і переконана, що закріплення миру не потребує її вкладу.

Виступ советського маршала і керівника генерального штабу розцінюється на Заході як скріплення престижу і сили генералітату Советського Союзу і збільшення впливів на загальну політику СССР, почерез яку вони надіються ще сильніше змілітаризувати імперію. Очевидно, такі внутрішні переміни означали б наближення воєнного конфлікту між СССР і Заходом і швидше чи повільніше знищення комуно-московської імперії. Огаркови хіба свідомі того, що у випадку вибуху нової світової війни жадне військове з'єднання у сателітних країнах не обороняло б імперії СССР, не говорячи вже про поставу червоної армії і всього населення Советського Союзу. Виглядає, начебто маршал Н. Огарков нічого не навчився з історії.

МАЙЖЕ ТИЖДЕНЬ ТРИВАЛА БИТВА МІЖ советськими військами і їхніми афганськими помічниками та національними збройними силами за друге по величині місто Кандагар. Кандагар національні збройні сили тримали майже безперебійно під своєю контролею й завдяки тому домінували вони також у цілій провінції. Советське командування уже декілька разів намагалося вирвати його з рук повстанців, але безуспішно. Тоді воно почало концентрувати велику кількість зброї та амуніції й підтягати найкращі свої відділи. Після закінчення підготови советські частини почали артилерійський обстріл й бомбардування укріплених пунктів та домінуючих позицій. Силою артилерійського вогню національні відділи не могли дорівняти советським відділам, а летунства вони взагалі не мають. Коли вже значна частина міста була в руїнах червоні перейшли до наступу, який тривав п'ять днів. У рукопашних боях повстанці багато разів відкидали червоних, але остаточно вичерпалися їх запаси амуніції й вони мусіли відступити.

Тепер у пляні є будова відповідних приміщень для старших віком.

Неоціненну вартість для української історії і культури має приміщений в Церкві-Пам'ятнику музей-архів, в якому зберігаються неповторні скарби. Згадати б тільки про такі експонати, як хрест-енколпіон з XIII століття, викопаний в Києві на Подолі в 1977 році під час будови підземної залізниці. Цей хрест виконав невідомий майстер „6 децембрія 1246 року", себто на кілька тижнів до нападу Батия на Київ. В архіві-музеї дальше зберігаються золотий клейнод гетьмана Івана Мазепи з кінця XVII століття; срібний ковчежець Митрополита Петра Могили, покладений ним у престіл св. Софії Київської в 1637 році, та його ж золотом і сріблом шитий епітрахиль; перший український католицький Служебник, виданий о. о. Василіянами у Вільні на Литві в 1617 році, та багато інших скарбів-пам'яток.

Сказане аж ніяк не вичерпує досягнень Блаженнішого Владики Мстислава в самому тільки Осередку УПЦеркви в Бавнд Бруку, воно тільки характеризує ці досягнення, є — так мовити б — видимим знаком безлічі тих невидимих вартостей, що їх наш український нарід і, зокрема, наша Церква завдячує дбайливості, далекозорості та невтомному трудові Митрополита Мстислава.

НА СЛАВУ БОЖУ І БЛАГО НАРОДУ

II

Тридцять років тому, з нагоди ще тільки 10-річчя свого єпископства, в 1952 році Владика Мстислав сказав: „Вважаю, що мені як єпископові не вільно не знати, чим живуть вірні нашої Церкви і поза її мурами. Окрім того — ніщо, дослівно ніщо не може звільнити мене від обов'язку бути активним учасником у боротьбі українського народу за волю і державність. Навпаки, я глибоко переконаний, що єпископський сан робить цей обов'язок ще більш обов'язковим..." (Цитату взято із статті: „Десятиріччя єпископства Владики Мстислава", надрукованої в травневому виданні ч. 9 „Українського Православного Слова" в 1952 р.).

У тій же статті наведено і деякі факти з діяльности і досягнень Владики Мстислава в першому десятиріччі його єпископства. Ці факти, разом із згаданими вже досягненнями Владики в придбанні, розбудові та влаштуванні Осередку УПЦеркви в Бавнд Бруку, промовисто потверджують зацитовані слова Владики про його обов'язок служіння Богові і народові та справді невтомне виконування цього обов'язку.

На самому початку, — пишеться у цитованій статті, — треба підкреслити, що основною прикметою характеру Владики Мстислава є безперебійна активність і стремління бути творчим у кожній ситуації. Воєнний час, на який припали перші роки єпископства Владики, переповнений горою доказів, що в найгіршій ситуації Владика Мстислав умів доложити до скарбниці рідної Церкви і українського народу завжди певну вартість.

І так рік 1942 — перший рік єпископства — це безперервні поїздки по селах і містах та колгоспах Лівобережної України, а все, щоб найскоріше пізнати релігійні і життєві потреби вірних, що понад двадцять років перебували під пануванням безбожницької Москви. Під час перебування в липні 1942 року в рідній Полтаві Владика відвідав всі відроджені парафії і допоміг закінчити організацію Полтавського епархіяльного управління. В серпні був він уже в Харкові, де після кількох днів перебування викликав великий ентузіязм до відродження рідної Церкви в цьому найбільш большевиками зрусифікованому місті України. Тоді ж приєднав до Української Автокефальної Православної Церкви урочистим актом старенького Митрополита Феофіла Булдовського, який — між іншим — був тим священиком, який охрестив Владику Мстислава дитиною.

На початку жовтня того ж 1942 року Владика Мстислав був уже на Волині, де брав участь у тайному (німцями забороненому) Соборі Єпископів УАПЦеркви, що відбувся від 2 до 4 жовтня в Луцьку під головуванням Митрополита Полікарпа. З доручення того Собору та разом з Єпископом Ніканором відбув Владика Мстислав подорож до Почаївської Лаври з метою переконати Митрополита Олексія Громадського в шкідливості його відокремлення від УАПЦеркви. Розмови було закінчено 8-го жовтня підписанням Акту Поєднання та створенням єдиної в Україні Української Автокефальної Православної Церкви. Німці одразу зрозуміли велике значення цього акту й зажадали від Митрополита Олексія, щоб він відкликав свій підпис з цього Акту, що той і вчинив, а єпископа Мстислава 14-го жовтня німці арештували в Рівному і вивезли до Чернігова, де Владика перебував у в'язниці Ґестапо аж до кінця грудня. З Чернігова перевезли Владику до Прилук, де він перебував до весни 1943 року, коли з огляду на відступ німців з-під Сталінграду Владику перевезли до Києва і там конфінували. Одночасно Ґестапо заборонило Владиці відправляти Служби Божі, проповідувати та виїздити з Києва.

(Продовження буде)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Гурток любителів сцени

Чи не парадокс, що старші віком люди, докладніше пенсіонери-театролюби залюбки виступають на сцені, щоб ще живе українське слово жило, гомоніло солов'їним звучанням. А скільки тут у ЗСА діє українських студентських клюбів, а про студентські театри в протилежності до колишніх наших студентських театрів у Львові — не чуємо, а якщо такі навіть існують, то про себе не дають знати. Правда, наше студентство у вільному світі розтанцювалось у різних танцювальних ансамблях, та не завадило б і подумати про живе слово.

Названий у заголовку цієї нотатки Гурток Любителів Сцени, в суботу, 6-го березня ц. р. (3:30 по полудні) в залі „Київ" Оселі „Вознесіння II" у Філядельфії порадував нас „Веселим вечором".

Після офіційного відкриття, що його довершили в імені адміністрації Оселі Євгенія Новаківська та Марія Ганусей (англійською мовою, хоча на залі не було ані одної англомовної особи), почалась програма вечора.

Цю розвагову імпрезу підготовив колишній професійний актор, абсольвент Української Драматичної Школи Миколи Вороного — Іван Стерпак зі Львова. Він же виконав дотепний власного пера вступ, за який нагороджено його рясними оплесками. Між іншим акторові завжди легко грати свою ролю, коли існує добре сприймання глядачів-слухачів — присутні на залі саме були цією вдячною культурною публікою. Він був прекрасним заповідачем програми.

У веселій сценці „Тисяча долярів" взяли участь: Станислава Шуль, Володимир Гірняк та І. Стерпак. С. Шуль робила враження, що вона вже має сценічний досвід, а якщо вона виступила вперше, чи вдруге, то треба подивляти її сценічні здібності, не згадуючи її шаржу і сценічної привабливости. Володимир Гірняк, мабуть, не раз, не двічі виступав на сцені. Подобався тембром голосу й непереборщеною жестикуляцією, що йшла впарі зі словом. У моментах заки „приплине" слово тексту (що траплялося дуже-дуже рідко) він вміє виповнити цю мить жестом, мімікою, так, що особа тільки дуже обзнайомлена зі сценою помітить його спритний маневр-вихід із ситуації. Між іншим цей „хист" мають лише бистрі, видатні актори, а хто цього сприту не має і ролі не вміє, то її „кладе". На кожний випадок краще ролю вивчити „на зубок". Про Стерпака в нотатці буде тільки хіба згадка, в яких сценічних образах він виступав, з уваги на те, що він кожну ролю виконував, як пристоїть професійному акторові.

Наступна сцена — „Список мешканців табору Ді-Пі" пройшла з великим мистецьким успіхом, до речі нічого дивного, її виконувало подружжя Стерпаків — Стефа і Іван, які в своєму житті виконували цей комедійний ескіз напевно кільканадцять разів. Стефа Стерпак — майстер у характерно-комічних ролях.

Програму завершив скеч „Поет і пекар" — поета грав І. Стерпак, пекаря — В. Гірняк. Він був дуже добрим партнером Стерпака, створивши тип закоханого, хоч умом дуже обмеженого підстаркуватого залицяльника. Довший текст не натрапляв на труднощі, опанував його повністю. Добре реагував на репліку і впадав у тон фрази партнера.

Згадані поодинокі сцени переплела двома гуморесками (сьогодні вже покійна) акторка-гумористка Іванна Климовська-Язичинська, яку численна авдиторія прийняла теплими і спонтанними оплесками, — вдячна за її гостинний, безкорисний виступ.

Цей гурток театролюбів має великі шанси розвитку, бо крім цього, що є кому ним керувати, має до розпорядимости гарну театральну залю з добре освітленою сценою і доволі обширною ґардеробою, а над усе цьому театральному гурткові сприяє зі зрозумінням потреби культурної розваги адміністрація „ВознесінняII".

Виконавцям, яким усім разом не менше трьохсот років, а на сцені виглядом — жінки небагато понад тридцять, а чоловіки більш-менш, по сорок, можна б тільки побажати — дальших мистецьких успіхів на радість своїх співмешканців і гостей, які залюбки приходять на їхні виступи.

Корисно було б, щоб цей гідний до наслідування приклад узяли до уваги інші доми для пенсіонерів.

Ч. Євгенин

Іван Кедрин

ВИЯВЛЕННЯ ПРАВДИ ПРО ЗЛОЧИН

Вістка, яка появилася у „Свободі" з 6-го березня, ц. р., про те, що на Заході опинилися архівні матеріяли, на основі яких можна буде ствердити правдиве число жертв голодової катастрофи в Україні у 1932-1933 роках, і про те, що в Ізраїлі існують архівні документи Міністерства жидівських справ з періоду Української Народної Республіки, ця вістка насуває кілька актуальних думок. Найперше — проголошення цих документарних даних, які кинуть яскраве світло на небувалий у всесвітній історії злочин плянового зорганізування жахливого голоду в Україні, докаже ще раз, що ніякий великий злочин, хоч як дбайливо підготовлюваний й опісля маскований фальшивою пропаґандою, не всилі на віки зберегтись тайною. Скорше чи пізніше правда таки вийде наверх, скорше чи пізніше виявиться, як це було насправді і якою була брехлива пропаґанда. Це такий уже закон, даний Провидінням, що правда мусить перемогти брехню, що у вічному двобої між божком зла Ариманом і добра Ормуздом таки мусить перемогти Ормузд. Про вбивство большевиками понад 14.000 польських військовиків, здебільша старшин, появилася велика книжка „Збродня катинська", 6-те видання у 1975 році.

Про великий голод на Україні у роках 1932-1933 — все ще існують прерізні версії. Советський уряд і підсоветські науковці, що підпорядкували науку урядовій партійній пропаґанді, ніколи не признали, що голод в Україні був пляново зорганізований державною верхівкою у Москві задля зламання спротиву українського хлібороба, який не хотів виректися прадідівської землі і стати безземельним злидарем на службі державного адміністраційного апарату, що відає радгоспами і колгоспами. Появилися численні документи про той страхітливий голод, який довів навіть до актів канібалізму; появилися на Заході світлини, появилися численні спомини. Очевидно, советська пропаґанда все це заперечує — як „вигадку ворогів народу". Якщо тепер буде оприлюднена офіційна советська порівняльна статистика (і якщо вона не пофальшована), на основі якої можна буде ствердити стан населення України перед голодовою облогою, під час неї і після неї, — то це будуть промовляти таки советські урядові дані, які стануть новим актом обвинувачення проти кремлівського центру. Очевидно, на канві цих числових даних буде напевно подана вся історія голодової катастрофи. Її правдивість буде підкреслена фактом, що автором такої книги буде не український „буржуазний націоналіст", а англійський університетський професор Роберт Конквест, якому не можна буде закинути будь-якої тенденційности.

Те саме стосується архіву Міністерства жидівських справ за часів Української Народної Республіки.

Оприлюднення того архіву може стати найбільш документарним і авторитетним запереченням постійно ширеного ворогами України оскарження українців у антисемітизмі, та, зокрема, про наклепницьке обвинувачування стовідсоткового гуманіста, колишнього соціял-демократа Симона Петлюри, що він як Головний Отаман сприяв жидівським погромам. Справжні різнонаціональні науковці, які, шукаючи правди про відносини в Україні, студіюють також українські джерела, знають дійсну правду, — вони знають про відомий широко наказ Симона Петлюри ч. 131 з дати 29 серпня 1919 року, в якому він таврував жидівські погроми та погрожував найвищими карами винуватцям. Але широкі кола жидівської суспільности у діяспорі все ще, на жаль, запоморочені своїм традиційним русофільством, який є дивним феноменом на тлі колись царського, а тепер большевицького офіційного й пляново веденого антисемітизму. Архів Міністерства жидівських справ вивіз з України, за всією вірогідністю, Самуїл Ґольдельман, один із українських державників жидівського роду, такий, як були ними й Арнольд Марґолін і Пінхас Красний (розстріляний большевиками за це його позитивне ставлення до України) і ще дальший гурт жидівських діячів, — він невеликий, але був і є.

В обох випадках велика заслуга Українського Наукового Інституту при Гарвардському Університеті та зокрема його директора д-ра Омеляна Пріцака. У згаданій на вступі вістці у „Свободі"

(Закінчення на стор. 4)

НАЙВИЩИЙ СУД ЗСА ПОДІЛИВСЯ ГОЛОСАМИ 4 проти 4 у справі дозволу лікарям реклямувати свої послуги, тому стара постанова і вимога Американського лікарського товариства про заборону такої реклями залишається в силі. Як відомо, у випадку рівного голосування рішення апеляційного суду залишається в силі. У розгляді цієї справи не брав участи суддя Геррі Блекмун.

Михайло Бажанський

УКРАЇНСЬКА НАУКА ПІД НЕБОМ РОЗКІШНОЇ ФЛОРИДИ

II

Найбільш атрактивним був виступ докторанта Казуо Накая, японця, який говорив по-українськи. Почав дуже повільно, але виразно, спочатку не був певним себе і тому обережно висловлював свої думки, обережно будував деякі фрази, але чимраз дальше говорив певніше. Тому, що Україна є поміж Азією а Европою, він обрав собі за студійну сферу саме Україну. Вже вчиться він п'ятий рік історію України, але вона така багата, що він ще не міг її схопити. Згадав декілька визначніших постатей України. При кінці сказав, „Я покищо один японець, що студіює Українїку, але незадовго буде більше." Присутні, учасники з'їзду були захоплені його словом, і нагородили його особливо щирими оплесками, які тривали дуже довго.

По ньому виступив звітодавець своєї пророблені праці д-р Джеймс Мейс. Його вже знає українська громада доволі добре. Займається він трагедією голоду в Україні. Відвідав він вже багато осередків і опитував багато громадян про голод. Він хоче опублікувати здобуті матеріяли, по можливості, ще від живих свідків страшного голоду, до якого довели большевики своїм експериментальним господарюванням та своєю колонізаційною жорстокою політикою винародовлювання. Українська громада невимовно вдячна йому за цю працю і йде йому назустріч всіми потрібними інформаціями, не зважаючи на реакцію ворожих сил. Ще раз тут, в Маямі, д-р Мейс ствердив, що на підставі документів, що вже є в його руках створено обґрунтування, як жорстоко, не по-людськи проведено голодову облогу України в 1933 році.

Меценат-фундатор Петро Яцик висловився за наукою для народу, наукою, яка має служити всім, а не тільки певній вузькій групі. Тому він став прихильником гарвардського твору, правдивого наукового середовища. Оцінює він також і створення катедри в Торонто, бо вона має також професора з Гарварду. Тим більше, це треба оцінювати, бо тепер в Україні справжньої української науки немає, її фальсифікують.

Професор О. Пріцак, перед виголошенням доповіді, яка передбачалася у програмі, про тисячоліття Хрищення України, прихилився до думки попередників, які піднесли заслуги С. Хемича. Він стверджує беззаперечно також, що С. Хемич ще в 1968 році зустрівся з ним і виказав високе зрозуміння до української науки. Це якраз йшло в парі з думками доповідача. І тоді Хемич, мавши вже зібрану суму триста тисяч долярі, дав її до розпорядимости для нового твору наукового осередку, від чого, як сказав проф. Пріцак, „пов'язалося моє майбутнє життя з цією групою". Склавши подяку Хемичові за великий труд та вклад праці, проф. Пріцак перейшов до своєї теми.

По цій доповіді упорядники з'їзду запросили на вечерю, що її підготовила маямська громада прихильників ФКУ. Учасники мали змогу також поговорити з собою, продискутувати дещо та переглянути багату виставку видань. Виставлені експонати промовляли до відвідувачів своєю конкретною мовою, ставили мовчазне, але важливе питання: „Чи ви маєте мене в своїй домашній бібліотеці?". Такі розмови провадили книжкові експонати з відвідувачами. Крім видань, на столах були ще і альбоми, в яких хронологічно поукладано світлини з життя Українського Гарварду, про яке була мова на протязі чотирьох годин, у звідомленнях гарною мовою переданих присутнім.

На другий день, у неділю, 14-го березня 1982 року, знову же ж голова і секретар місцевого ФКУ, запросили учасників і гостей до столів на святковий бенкет. Місцева клітина в Маямі подбала про свою програму що її вплела дуже вміло у Гарвардську програму. У розваговій програмі взяли участь і молоді і шкільні діти, старші танцюристи, як також і досить вже старші, яких називають сеньйорами. Від наймолодших до найстарших — розважали учасників з'їзду. Цей вклад праці вимагає окремої статті, бож, щоб передати тільки назви поокремих виступів та прізвища диригентів, хореографів і прізвища виконавців на це треба більше місця. З великим жалем треба поминути цей вклад і заслуги громади в Маямі, яка виконала, як слід свою ролю господаря. Дала свою програму, якою гарно розважала учасників, гостила їх справді по-старому, українському звичаю, а при кінці розділила поміж себе приїжджих і запросила до своїх домів на нічліги. Тут тільки годиться ще раз назвати М. Ракуша з його активною дружиною, Б. Дейчаківською, Богдана Катамая, родину Маринюків і їх дуже активних попередників: Соню Микитку, Степана і Марію Венґльовських, які підготовили ґрунт під будову відділу ФКУ в Маямі, який працює тепер дуже успішно.

На бенкеті не відпочивав і Богдан Тарнавський. Він поміж програмою знаходив ще місце, щоб далі продовжувати своє звідомлення з пройденого шляху. Робив це вміло, щоб не перетяжувати програми, не перевтомлювати слухача сухими фразами. Представив всіх присутніх тут урядовців і представників Українського Гарварду: мецената фундатора Ольгу Дужу, д-ра Ярослава Мігайчука, Орисю Лагошняк, Марію Хемич і свою дружину Аню. В свою чергу попросив Уляну Пасічник прочитати привіт і високе признання, дане президентом Гарвардського університету Дереком Броком — С. Хемичові. Він дальше говорив про книжку Пріцака та її фундаторів — Дужих. Місцевим діячам роздав гарні подарунки, щоб їх пізнавали громадяни, та удекорував їх пам'ятними відзначеннями. Оля Андрієвська показала ще цікаві, промовляючі до душі прозірки з життя Українського Гарварду, до яких додано популярне пояснення. При тому проведено надзвичайно успішну грошову збірку.

Врешті ред. Б. Катамай, ще раз представив присутнім проф. О. Пріцака, бо тепер вже зібралося далеко більше громадян, яких не було попереднього дня і попросив його до заключного слова.

Професор Пріцак тут ще раз ствердив вагу української науки, вільної науки, а такою вона тільки може бути в Гарварді, бо на рідних землях окупант не хоче української науки, йому не треба розуму, окупант хоче тільки українського поту і праці. Він подав до відома деякі нові відомості: по катедрі історії, яка носить ім'я нашого великого історика, президента Української Самостійної Держави — Михайла Грушевського — , другу катедру історії літератури, названо іменем Дмитра Чижевського, а третю катедру, української мови — названо іменем Олександра Потебні. Створено також Постійний Комітет українських Студій, для міждепартаментального контакту.

Ще раз почалися подяки присутніх, з чого скористали: Казуо Накай, Дж. Мейс, П. Яцик, та Р. Процик, який говорив про советські спроби нищення української культури та про працю приятелів ФКУ.

Отець Попко закрив бенкет і звітування — молитвою, а велика громада приятелів Гарварду в Маямі прощала своїх гостей.

(Кінець)

ГУБЕРНАТОР ФЛОРИДИ РОБЕРТ ҐРЕҐАМ підписав на початку цього тижня нові смертні вироки двом вбивцям — Карлу Елсону Шайнеру і Стівену Тодді Букеру, які повинні загинути на електричному кріслі в місяці квітні ц.р. Від 1979 року, тобто від часу його урядування на пості губернатора, Ґреґам підписав вже 30 смертних вироків, але тільки два з них були виконані, а решта очікують „своєї черги", або їхні справи розглядають апеляційні суди.

НОВИЙ КУРС НА УКУ В РИМІ

Рим, Італія. — Ректорат Українського Католицького Університету повідомив, що крім вже проголошених викладів на цьогорічному Вакаційному Курсі в Римі від 24-го червня до 25-го липня викладатиме теж проф. Леонід Рудницький з Філядельфії. Його тема: „Християнська спадщина в сучасній українській літературі".

Ректорат пригадує теж усім зацікавленим цим курсом, що зголошуватися на курс треба до 1-го травня ц.р. Прохання про зайняття слід висилати на адресу: Universita Cattolica Ucraina, Via Boccea, 478 — 00166 Roma, Italia.

У справі стипендій слід звертатися на адресу: St. Sophia Religious Association, 7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117.

Комісія Шевченкознавства
Української Вільної Академії Наук,
Наукового Товариства ім. Шевченка
та Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету
запрошує до участи в другій роковій

НАУКОВІЙ ШЕВЧЕНКОЗНАВЧІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

з такою програмою:

Відкриття .... ЮРІЙ ШЕВЕЛЬОВ, президент УВАН
Вступне слово .... ГРИГОРІЙ ГРАБОВИЧ, голова Комісії
„До питання звукосимболізму в поезії Шевченка". АСЯ ГУМЕЦЬКА, Мишиґенський університет
„Зміст Шевченкового вислову „...А до того — я не знаю Бога",, ЛЕОНІД РУДНИЦЬКИЙ, Ля Салл коледж
„Проблема батька в поезії Шевченка" .... БОГДАН РУБЧАК, Іллінойський університет
„Роля церковно-слов'янської мови в Шевченка" .... БОГДАН СТРУМІНСЬКИЙ, УНІГУ
„Міленаризм Шевченка" .... ГРИГОРІЙ ГРАБОВИЧ, Гарвардський університет
Закриття .... ЯРОСЛАВ ПАДОХ, голова НТШ

Після програми — ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ при ПЕРЕКУСЦІ
Конференція відбудеться
**в суботу, 3-го квітня 1982 р., початок о год. 3-ій по пол.
у великій залі Українського Інституту Америки в Ню Йорку, Н. Й.**
2 /схід 79-та вул. (ріг 5-ої Авеню)

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США
має честь запросити Вас послухати

СПОГАДИ:

ХАРКІВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ОЧИМА КОЛИШНІХ СТУДЕНТІВ

(Відкриття циклу: „ХАРКІВСЬКІ ВИКЛАДИ")

Впровід .... ЮРІЙ ШЕВЕЛЬОВ

СПОГАДИ:
ЛЮБОВ ДРАЖЕВСЬКА (1928-29 і 1933-35) • ОКСАНА БУРЕВІЙ (1939-1941)
ОКСАНА СОЛОВЕЙ (1936-1941) • НАДІЯ СВІТЛИЧНА (1953-1958)

Конференція відбудеться в неділю, 4-го квітня 1982 р., о 2-ій год. дня, в будинку Академії, 206 Захід 100-та вул., Ню Йорк, Н. Й.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ЗВЕРНЕННЯ

ДО УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ В СПРАВІ ДЕМОНСТРАЦІЇ В ОБОРОНІ ПРАВ УКРАЇНИ

УКРАЇНСЬКІ ПАТРІОТИ!!!

Русифікація, дескримінація, беззаконні арешти, закриті суди, довголітні ув'язнення — все це ЗЛОЧИН, що поповнює Москва в окупованій УКРАЇНІ.

Україна творить спротив і відповідає катові в очі: „БУДЕМО БИТИСЬ!". Крайова Управа Товариства Української Студіюючої Молоді (ТУСМ) у ЗСА звертає лице до України з глибоким душевним болем, але заразом почуваючись до національного довгу супроти Рідного Народу, проголошує

ДЕМОНСТРАЦІЮ
в обороні прав України і Юрія Шухевича

в суботу, 27-го березня 1982 року в Ню Йорку, Н. Й.

ПРОГРАМА: Год. 2-ій по пол. — Збірка на 1-ій Авеню і 47-ій вулиці, похід до Лексінґтон Авеню до Совєтської Місії на Лексінґтон і 67-ій вулиці.

Крайова Управа Товариства Української Студіюючої Молоді ім. Миколи Міхновського (ТУСМ)

У ВОСЬМУ РІЧНИЦЮ НЕВІДЖАЛУВАНОЇ ВТРАТИ
нашого Найдорожчого
БРАТА, ШВАҐРА І СТРИЙКА

бл. п.
д-ра БОГДАНА ОЛЕСНИЦЬКОГО

зложили 50.00 долярів
на УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ в Гарварді

Юньйон, Н. Дж. — Юрій ОЛЕСНИЦЬКИЙ з Родиною

У глибокому смутку повідомляємо Рідних і Приятелів, що 17-го березня 1982 р., по тяжкій недузі, відійшов у Вічність

наш Найдорожчий
БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ І ШВАҐЕР

бл. п.
ЄВГЕН БАТОРФАЛЬВИ

нар. 3-го січня 1920 р. в Старому Самборі.

ПОХОРОНИ відбулися 20-го березня 1982 р. із церкви свв. Петра і Павла в Spring Valey, N.Y. на цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Горем прибиті:
син — РОМАН з дружиною і дітьми
син — ЮРІЙ
сестра — ІРИНА СВИСТУН з родиною
брат — ЯРОСЛАВ з родиною
шваґерка — ОКСАНА КЛИМОВИЧ
та ближча і дальша Рідня в Україні та Канаді

В ПЕРШУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Незабутньої
МАМА І БАБУСІ

св. п.
АННИ ДМИТЕРКО-РАТИЧ

відправиться
ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ
в українській католицькій церкві Різдва Пречистої Діви Марії в Ню Брансвіку, Н. Дж.
дня 3-го квітня 1982 р., о год. 9-ій ранку

Родину, Приятелів і Знайомих просимо згадати Покійну в своїх молитвах.

СИНИ з Родинами

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
з глибоким смутком повідомляє Членів СУА і Громадянство, що у середу, 24-го березня 1982 року відійшла у Вічність

бл. п.
СТЕФАНІЯ АБРАГАМОВСЬКА КІБЮК

піонірка українського жіночого руху в Америці, співосновниця Союзу Українок Америки, довголітня громадська діячка, почесна членка СУА.

•

Вельми Шановному Чоловікові та Родині Покійної висловлюємо щире співчуття.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що дня 22-го березня 1982 року у Філядельфії, Па., ненадійно, відійшла у Вічність по причині розриву серця,

наша Найдорожча ДРУЖИНА, БРАТОВА І ТЕТА

бл. п.
ІВАННА КЛИМОВСЬКА
з дому КАЧМАР

кол. член Тайного Пласту, ОУН, політичний в'язень, громадсько-суспільна діячка на Рідних Землях і на чужині, відома акторка.

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 26-го березня 1982 р., в год. 8-ій веч. в похоронному заведенні М. Насевича при 109 E. Tabor Road, Philadelphia, Pa.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 27-го березня 1982 року, в год. 8:45 вранці в похоронному заведенні, пізніше в церкві св. Архистратига Михаїла при 1013 Fox Chase Rd., Дженкінтовн, Па., а опісля Тлінні Останки будуть перевезені на український католицький цвинтар на Факс Чейсі.

У глибокому смутку:
ЯРОСЛАВ, муж з донькою НІНОЮ
кузини:
УЛЯНА ЧАЙКІВСЬКА з родиною
ГАЛЯ ШЕМБЕЛЬ з родиною
кузен — ЯКІВ ПОЛЮГА з дружиною МАРІЄЮ
шваґри:
БОГДАН КЛИМОВСЬКИЙ із сином ІРИНЕЄМ і дітьми
РОМАН КЛИМОВСЬКИЙ з родиною
ОМЕЛЯН КЛИМОВСЬКИЙ
ЄФРЕМ КЛИМОВСЬКИЙ з родиною
НАДІЯ ЗАСТАВСЬКА з мужем ІВАНОМ

•

Замість квітів на свіжу могилу Покійної, щиро-сердечно проситься жертвувати на видання 2-го тому книги „Наш театр". Пожертви слати на:
OMUS, 2102 Poplar Street, Philadelphia, Pa. 19130

МОЛОДІ МИСТЦІ В УІА

Ню Йорк, Н. Й. — Тут, в Українському Інституті Америки, у неділю, 28-го березня, о 3-ій годині по полудні відбудеться відкриття спільної виставки одинадцяти молодих сучасних українських мистців. Виставка триватиме два тижні, до суботи, 10-го квітня включно; про години, в яких її можна оглядати, слід телефонувати на число: (212) 288-8660. У виставці беруть участь мистці: Віра Гривняк, Аня Рейнарович-Борисенко, Стелла Подак-Варвік, Гілярій Зарицький, Лариса Лавриненко, Ольга Марищук, Уляна Салевич, Олекса Сибірний, Ільона Сочинська - Шиприкевич, Анна Фаріон та Ореста Шепарович.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшов від нас у Вічність
наш Найдорожчий
МУЖ та БАТЬКО

бл. п. д-р мед.
МАРКІЯН МІҐОЦЬКИЙ

Глибоко вдячні виявом пошани до Покійного, складаємо цією дорогою подяку за велику поміч та опіку Родині, Приятелям, Друзям по фахові, численній громаді Знайомим та Пацієнтам.

Дякуємо нашому Пароховi о. В. Білинському за проведення похоронних відправ.

Особливо вдячна за участь та сердечні слова про Покійного о. Маркові.

Сердечна подяка за квіти, численні пожертви на Служби Божі за спокій душі Покійного та пожертви на добродійні цілі.

У великому горю —
вдячні ЖІНКА та ДІТИ

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР „ДУМКА" в Ню Йорку, Н. Й.

У глибокому смутку повідомляємо Членів, Прихильників і ціле Українське Громадянство, що у понеділок, 22-го березня 1982 року у Ню Йорку, з Волі Всевишнього відійшов у Вічність

бл. п.
Адв. ЛЕОНТІЙ (ЛЬОНЬО) КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ

Ініціятор-основник хору „Думка", перший і довголітній дириґент Хору, почесний член, колишній голова Хору та член Музичної Комісії.

•

Вельми Шановній Дружині та Родині Покійного щирі співчуття висловлюють

Управа і Члени Хору „Думка"

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що 22-го березня 1982 року, несподівано, відійшов у Вічність на 81-му році життя

наш Найдорожчий ТАТО І ДІДО

бл. п.
ЕВСТАХІЙ МАНАЦЬКИЙ

народжений в селі Біще, пов. Бережани.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 26-го березня 1982 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН в суботу, 27-го березня 1982 р. о год. 9:30 рано з похоронного заведення до церкви св. Юра, а звідтіля на цвинтар Ґейт оф Гевен в Йонкерсі, Н. Й.

Горем прибиті:
дочка — МАРІЯ МАНАЦЬКА-ГУК
внуки — ДАНА, РОМА і СТЕПАН з дружиною
Дальша і ближча Родина в Україні і на еміґрації

Ділимось з Родиною, Друзями і Знайомими болючою вісткою, що у вівторок, 23-го березня 1982 р. відійшов у Вічність на 79-му році життя в Детройті, Миш.

наш Найдорожчий МУЖ І БРАТ

бл. п.
Інж. (ҐЕНА) ҐУТ-КУЛЬЧИЦЬКИЙ

пл. сен. керівництва, визначний член Верховної Пластової Команди у Львові, співосновник і організатор Пласту в Чехо-Словаччині, співорганізатор Карпатської Січі — Ужгород, Хуст, організатор і перший голова Краєвої Пластової Старшини в Америці, член численних громадських організацій, редактор багатьох пластових і інших журналів і книжок в Чехо-Словаччині, Німеччині і Америці.

ПОХОРОНИ Покійного відбудуться в суботу, 27-го березня 1982 р. з церкви Непорочного Зачаття в Гемтремку, Миш. на цвинтар Mt. Eliot.

В глибокому смутку:
дружина — ФАЛИНА
сестра — ГАЛЯ
брат — РОМАН
та Родина

Ділимося сумною вісткою, що 22-го березня 1982 року у Клівеленді, Огайо, на 86-му році життя відійшов у Вічність

наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п. радник
СТЕПАН НЕБЕШ

поручник УСС і учасник Визвольних Змагань

ПАРАСТАСИ відбудуться в четвер, 25-го березня 1982 р., о 7-ій год. веч. і в п'ятницю, 26-го березня 1982 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Головчака при 5548 State Rd., Parma, Ohio.

ПОХОРОНИ відбудуться в суботу, 27-го березня 1982 р. в церкві св. Йосафата, о год. 10:30 ранку, а звідтам на цвинтар свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Горем прибиті:
дружина — ВОЛОДИМИРА
сини:
ОРЕСТ з дружиною МАРІЄЮ
ЕВГЕН з дружиною ЛІДОЮ
внуки — БОГДАН, ХРИСТИНА і АДРІЯНА
та ближча і дальша Родина в Україні і Америці

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

СПОЛІСКУЮТЬ МОЗКИ ЦИТАТАМИ ЗІ СТОРІНОК ПРЕСИ ВІЛЬНОГО СВІТУ

Вже розпочали спортові політруки червоної російської імперії споліскування мозків своїм спортовцям, підготовляючи їх до можливого бойкоту XXIII Олімпіяди ігрищ, що має відбутися в 1984 році в Лос-Анджелесі, ЗСА. Про можливості совєтського бойкоту тієї Олімпіяди з різних причин вже були натяки в пресі вільного світу. Московські імперіялісти не можуть забути бойкоту американцями минулої Олімпіяди, що його запропонував тодішній президент Картер, а підтримала велика більшість членів Олімпійського Комітету ЗСА і самі спортовці, внаслідок інвазії совєтською армією Афганістану. Цей бойкот підтримали також і спортовці інших країн світу, так що XXII Олімпійські Ігрища в Москві закінчилися моральним і матеріяльним фіяском. Боїться Москва теж акцій української та інших національних груп у ЗСА, які можуть накоїти російським імперіялістам великого морального лиха. Можуть теж трапитися втечі спортовців збірної СССР, які побачуть Америку не такою, як її представляють їм спортові політруки. Усі ці факти беруть під пильну увагу провідники спорту в СССР.

Згадуючи в останньому часі про бойкот, що його перевели ЗСА і інші країни вільного світу, совєтські спортові головачі збувають загальним означенням, що ще заподіяли „клясові вороги" СССР. Ні словом не згадуючи, що причиною була інвазія Афганістану. Отже і далі бояться вони правди. Про факти можливого бойкоту Олімпіяди в Лос Анджелесі свідчить, між іншим, так звана „бесіда" кореспондента київської „Спортової Газети" з 27-го лютого ц.р., яку він перевів з начальником управління пропаґанди спортового комітету СССР і членом совєтського Олімпійського Комітету, А.Валіяхметовим. У цій „бесіді" Валіяхметов хитро використовував цитати, вирвані з різних газет та журналів країн вільного світу, які, очевидно, користуються справжньою свободою і часто, якщо вважають за потрібне, критикують певні рішення своїх урядів чи різні явища суспільного життя, в тому й в організованому спорті. Подібно як потопаючий для рятунку хапається навіть соломинки, так і в цьому випадку совєтські бонзи висмоктують цитати різних авторів, дуже часто совєтофілів, не звертаючи уваги, що це опінія даного журналіста, а не становище відповідальних осіб до даної справи. Слухаючи, чи читаючи ці неправдиві байки різних Валіяхметових, велика більшість спортовців СССР дуже добре знає, що це брехня, так як знає сам Валіяхметов, але це країна збудована на брехні і брехнею підперта.

Все таки цими цитатами совєтські спортові діячі допомагають собі в традиційному переполокуванні мозків своїм спортовцям, іншими словами, згідно з прийнятою теорією, намагаються бити ворогів їх власною зброєю.

Ось „квітки"-цитати, висловлені Валіяхметовим: „Прагнучи зірвати Ігри-80 у Москві, наші класові противники виштовхнули спорт на гребінь ідеологічної боротьби. А потім самим фактом тріумфу Московської Олімпіяди виявилися прикутими до ганебного стовпа". „Бойкот XXII Ігор Сполученими Штатами, - говорилося в недавній доповіді НОК США, — мав зворотний ефект і вдарив передусім по престижу США". „На думку „Ню Йорк Таймсу", Лос Анджелесові... не варто і сподіватися зрівнятися з Москвою". — „Нищівної поразки зазнали прибічники політики бойкоту, — писав західньонімецький тижневик „ТАТ". У наслідок бойкоту Олімпіяди, нав'язаного західньонімецьким спортсменам за вказівкою з-за океану, Федеративна Республіка Німеччини перетворилася на політичну провінцію. Так не вперше підтвердилася історична істина-сліпий антикомунізм веде у політичний тупик". „Плямою на літописі історії" назвав бойкот Олімпіяди журнал „Шпіґель" (Зах. Німеччина)...

На закінчення своєї довгої „бесіди" Валіяхметов висловив ще такі очорнюючі організаторів Олімпіяди в Лос-Анджелес цитати: „Лос-Анджелес посідає одне з перших місць за рівнем злочинности. Майк Маккеффрі, який відає питанням безпеки в ЛАООК (Лос Анджелес Олімпійський Організаційний Комітет), заявив нещодавно кореспондентові Франс Пресс, що Олімпіяда стане „найбільшим збіговиськом злочинців за всю історію Сполучених Штатів. З трьох мільйонів гостей 150 тисяч будуть грабіжниками . (До речі, сам Маккеффрі у минулому був професіональним вломщиком).

Підготовляючи совєтських спортовців до можливого бойкоту Олімпіяди в Лос Анджелесі, Валіахметов подав ще такі „застрашуючі" цитати: „Забрудненість повітря в Лос Анджелесі, на думку фахівця з фізіології фізичних вправ Стіва Хорвата, може перетворитися на справжнє лихо. Певні сполучення теплого повітря і смоґу можуть справити дуже шкідливий вплив на організм, особливо стаєрів, маратонців і майстрів спортової ходьби. У них з'явиться гострий біль у грудях, буде ускладнене дихання, почнуть запалюватися очі. Цей песимістичний прогноз надрукувала, до речі, сам „Лос Анджелес Таймс". Звідки ж черпати оптимізм усім іншим?" — іронічно запитує цей політрук. „Втім, якщо примхи тамтешньої погоди відомі, то як бути із загальною атмосферою майбутніх Ігор, їхнім олімпійським духом? Його вже сьогодні отруює заповзятливий бізнес," — закінчив свою наклепницьку на ЗСА „бесіду" член совєтського Олімпійського Комітетеу, який саме 25-го лютого ц.р. відбув свій пленум.

В звіті про цей пленум, між іншим, подали два важливі факти, які говорять самі за себе: „Учасники пленуму відзначили, що радянський (читай російський, прим. наша) спорт має хороші позиції, що постійно зміцнюються. Про його авторитет говорить той факт, що нині радянські спортивні організації представлені в 75 міжнародних об'єднаннях. Членами їхніх керівних органів стали 124 радянські представники".

У прийнятій постанові підкреслюється, що совєтський Олімпійський Комітет СССР покликаний забезпечувати дальше зміцнення міжнародного співробітництва, зв'язків з Міжнародним олімпійським комітетом, міжнародними спортивними федераціями, НОК зарубіжних країн та іншими організаціями, які займаються питаннями спорту на національному і міжнародному рівні. Іншими словами московські імперіялісти рішили посилити інфільтрацію своїми аґентами і шпигунами міжнародних спортових організацій, через які поширюватимуть революції і підривну діяльність на усіх континентах вільного світу.

(от)

Наукові й професійні успіхи Степана Горака

Чарлстон, Ілл. (АСН)— На науковому ринку в лютому появилася нова цінна праця—„Guide to the Study of the Soviet Nationalities: Non-Russian Peoples of the USSR" (Littleton, Col., Libraries Unlimited, Inc.,1982, 265 pp. $ 30.00) за редакцією проф. Степана Горака і співпраці десяти професорів американських й ізраїльських університетів.

Ініціятива виготовлення праці належить Асоціяції для студій неросійських народів СССР (АСН) при фінансовій підтримці Департаменту освіти у Вашінґтоні в сумі 12,000 долярів. Довідник заповняє прогалину в західніх студіях СССР, які дотепер майже виключно концентрувалися на російському аспекті і тематиці.

Саме з метою унаглядніти існуючі недоліки Довідник, перший того роду покажчик, подає 1,360 основних праць, трактуючих про майже всі неросійські народи з концентрацією на соціяльних і гуманістичних науках. Попри повний опис праць, Довідник є важливим ще тим, що короткими аннотаціями інформує читача про зміст даної праці, її важливість у контексті студій і навчання та джерела, де читач може знайти ширші рецензії

Окремі розділи, що трактують різні національності та національностеві групи, включають також вступ, який інформує читача про дану національність, інститути та установи, що спеціялізуються у даній ділянці, разом зі списком бібліотек, що спеціялізуються в даній народності.

Таке багате джерело основних і важливих інформацій стає доступним для знавців, студентів і взагалі зацікавлених осіб, які дотепер натрапляли на величезні технічні труднощі, що, в свою чергу, негативно впливало на популярізацію і зацікавленнями студій неросійських народів. Треба відмітити, що Довідник включає 316 праць на українську тему в англійській і інших мовах, включно із найважливішими працями українською мовою.

Автором української секції є вже відомий українській спільноті молодий американський вчений проф. Кеннет Фармер з Маркетського університету, автор праці „Ukrainian Nationalism in the Post-Stalin Era" (The Hague Martinus Nijhoff, 1980, 241 p p).

Успішне завершення тієї праці спонукало проф. Горака підготовити подібний науковий довідник на тему: „Національні меншини країн Східньої Европи, 1919-1980 рр." Для цієї цілі Департамент освіти призначив вже наукову стипендію в сумі 34,000 дол., що уможливило негайне приступлення до праці групи американських і канадських професорів знову під керівництвом С.Горака, який являється також президентом Асоціяції для студій неросійських народів.

Плянується закінчити працю над цим довідником на протязі 1982 року та видати її восени 1983 року. Певним є, що українські національні меншини в Польщі, Чехо-Словаччині і Румунії знову стануть об'єктом окремої уваги. Праця включатиме такі країни: Польща, Чехо-Словаччина, Румунія, Мадярщина, Юґославія і Болгарія.

Відомий американський науковий журнал „Nationalities Papers" під редакцією проф. Горака в черговому числі т.10, ч. 1 (весна 1982 р) помістив симпозіюм на тему „Українці в Другій світовій війні", зі статтями професорів—Джан А. Армстронг, Василь Дмитришин, Кеннет Фармер, Юрій Кульчицький, Джан С.Решетар і Орест Субтельний

Там же поміщені також рецензії на п'ять українських праць, що забезпечує їхнє поширення у науковому світі. Журнал стало подає вістки з праці НТШ Америки, яке фінансово піддержує та співпрацює з АСН при виданні журналу.

АСН вже подбала про підготовку двох сесій на тогорічній конвенції AAA—CC в Вашінґтоні з углядненням, як і в минулому, української тематики. Окрему сесію готує також НТШ під керівництвом проф. Дмитра Штогрина на тему: „Питання неросійських народів між російськими дисидентами".

Проф. С.Горак здав готовий до друку манускрипт до в-ва Лайбреріс Анлимиmед на тему: „Russia, USSR, and Eastern Europe; A Bibliographic Guide to Englich Language Publications, 1975-1980". Це продовження його раніше виданої праці, яка появилася в 1978 році й успішно розійшлася по бібліотеках світу та знайшла високе признання в академічних колах. Цю працю розкуплено на протязі півтора року.

Черговим більшим науковим проєктом проф. Горака є виготовлення дослідчої студії на тему: „Пан-Слявізм і українське питання". Крім викладів історії в Східньому Іллінойському університеті, проф. Горак віддає багато часу та уваги праці НТШ в Америці.

Митрополит Стефан...

(Закінчення зі стор. 1)

усього буття українців поза межами України є Церква. Він далі звернув увагу на те, що „Бог опікується нами, передбачив намагання знищити Церкву в Україні і переселив за море велику частину нашого народу, де Церква відродилася, розбудувалася і дала почин до розвитку української громади".

„Якщо ми далі будемо вірними Богові і вірно служитимемо нашій Церкві та найкращим ідеалам українського народу, ми не пропадемо", — заявив Владика.

Зустріч представників Пласту з Владикою закінчилася обговоренням різних актуальних питань, обговоренням відвідин пластових осередків в Північній та Південній Америці, Австралії і Европі та обговоренням завдань української молоді в громаді.

УКРАЇНЦІ В ДЖЕРЗІ СИТІ Й ОКОЛИЦІ ВШАНУЮТЬ ПАТРІЯРХА

Джерзі Сити, Н. Дж. — Українське Патріярхальне товариство — Відділ в Джерзі Сити, влаштовує в неділю, 28-го березня ц.р., о год. 3-ій по полудні в Українському Народному Домі при 92 Фліт вулиця Святочну Академію у пошану Патріярха Йосифа, Глави УПКЦеркви з нагоди 90-ліття його уродин і 65-ліття священства. У програмі: Святочне слово — ред. Василь Качмар, виступ хору 71-го Відділу СУА, дириґент інж. Дмитро Олійник, сольоспів — Евеліна Белюц; при фортепіяні Леонід Вербицький; рецитація — Евгенія Рубчак.

ДОПОВІДЬ Д-РА О. СОХАНА

Йонкерс, Н. Й. — В неділю, 28-го березня ц.р., о год. 4-ій по полудні, тут в церковній залі при церкві св. Михаїла 21 Шонард плейс, д-р Олег Сохан виголосить доповідь ілюстровану прозірками на тему: „Куріння і здоров'я людини". Після доповіді, організатором якої є 119-ий Відділ СУА, запити й дискусія. Вступ — 3 доляри від особи з кавою і солодким.

Виявлення ...

(Закінгення зі стор. 2)

заповіджено, що велика праця про голод в Україні, як теж архівні матеріяли Міністерства жидівських справ з часу УНРеспубліки будуть видані названим Інститутом при Гарварді. Це буде чергова величезна прислуга українській науці, але й українській політиці, всьому українському народові. І це буде ще один доказ на безпідставність, тенденційність і шкідливість кампанії, яку дехто ширить проти Українського Інституту при Гарварді, так само, як такими шкідливими атаками є виступи проти Енциклопедії Українознавства. Нема ніякого великого діла, в якому не було б якихось пунктів слабих, до яких не можна б причепитися і їх критикувати. У гасловій Енциклопедії українознавства були два (буквально два) гасла, які всім нам не сподобалися, наприклад справ літери „Г" і „Ф". Проте це не міняє безперечної правди, що заснування Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету чи видання Енциклопедії Українознавства, загальної й гаслової, із двотомовим англомовним виданням АЕУ, що його фінансував Український Народний Союз, — це величезні, чи не найбільші досягнення української вільної громади, всього українського вільного світу — для добра і слави України. І треба поґратулювати проф. Омелянові Пріцакові за його два останні повідомлення в інтерв'ю, що його дав у „Свободі", де подав про ці справи до відома всій нашій громаді.